

- 2) W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej (a tym samym sytuacji, w której przedmiotem niniejszego postępowania jest bon różnego przeznaczenia): czy art. 30b ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy VAT, zgodnie z którym faktyczne świadczenie usług dokonane w zamian za bon różnego przeznaczenia przyjmowany przez usługodawcę jako wynagrodzenie lub część wynagrodzenia podlega opodatkowaniu VAT zgodnie z art. 2, natomiast każdy poprzedzający transfer tego bonu różnego przeznaczenia nie podlega opodatkowaniu VAT, stoi na przeszkodzie powstaniu obowiązku podatkowego w inny sposób [wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 3 maja 2012 r., Lebara (C-520/10, EU:C:2012:264)]?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 15 lutego 2023 r. – MA/FCA Italy SpA i FPT Industrial SpA**

(Sprawa C- C-81/23, FCA Italy i FPT Industrial)

(2023/C 179/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca zażalenie rewizyjne: MA

Druga strona postępowania rewizyjnego: FCA Italy SpA, FPT Industrial SpA

Pytania prejudycjalne

Czy art. 7 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 (¹) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku powództwa o odszkodowanie z tytułu czynu niedozwolonego wniesionego przeciwko podmiotowi opracowującemu silnik diesla wyposażony w zabronione urządzenie ograniczające skuteczność działania w rozumieniu art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 (²) w sprawie homologacji mającemu siedzibę w państwie członkowskim A (w niniejszej sprawie: Włochy) miejscem urzeczywistnienia się szkody – gdy pojazd został kupiony przez powoda mieszkającego w państwie członkowskim B (w niniejszej sprawie: Austrii) od mieszkającej w państwie członkowskim C (w niniejszej sprawie: Niemcy) osoby trzeciej – jest:

- a) miejsce zawarcia umowy,
- b) miejsce wydania pojazdu, lub
- c) miejsce urzeczywistnienia się wady powodującej powstanie szkody, a zatem miejsce, w którym pojazd miał być użytkowany zgodnie z jego przeznaczeniem?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona) (Dz.U. 2012, L 351, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2020, L 338, s. 12).

(²) Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) (Dz.U. 2007, L 171, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht des
Landes Sachsen-Anhalt (Niemcy) w dniu 15 lutego 2023 r. – Landkreis Jerichower Land/A.**

(Sprawa C-85/23, Landkreis Jerichower Land)

(2023/C 179/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Landkreis Jerichower Land

Druga strona postępowania apelacyjnego: A.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 24 ust. 1 lit. i) rozporządzenia nr 1069/2009⁽¹⁾, ostatnio zmienionego przez art. 46 rozporządzenia (UE) nr 2019/1009⁽²⁾, powinien być interpretowany w ten sposób, że pojęcie „składowania” obejmuje przerwę w transporcie, podczas której pojemniki z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego kategorii 3 zostają przeładowane do innego pojazdu i pozostaną w nim odstawione na okres kilku – do ośmiu – godzin przed dalszym transportem do zakładu przetwórczego bez poddawania materiału obróbce lub przenoszenia go do innych pojemników?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (Dz.U. 2009, L 300, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2014, L 348, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 (Dz.U. L 170 z 25.6.2019, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 11 stycznia 2023 r. w sprawie T-346/21,
Hecht Pharma GmbH/ Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu
8 marca 2023 r. przez Hecht Pharma GmbH**

(Sprawa C-142/23 P)

(2023/C 179/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Hecht Pharma GmbH (przedstawiciele: C. Sachs, Rechtsanwältin, i J. Sachs, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Gufic BioSciences Ltd.

Żądania wnoszącego odwołanie

W przypadku dopuszczenia odwołania do rozpoznania wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 11 stycznia 2023 r., Hecht Pharma GmbH/EUIPO – Gufic BioSciences (Gufic), T-346/21, EU:T:2023:2, ze względu na przeinaczenie okoliczności faktycznych;
- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 3 czerwca 2021 r. w sprawie R 2738/2019-2 i stwierdzenie wygaśnięcia prawa do unijnego znaku towarowego nr 8613044 „Gufic” również w odniesieniu do klasy 5 – „lekarstwa”;
- wydanie orzeczenia w przedmiocie skargi bez pominięcia przeprowadzenia rozprawy;
- obciążenie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i interwenienta przed Sądem, Gufic BioSciences, kosztami postępowania w sprawie skargi i postępowania poprzedzającego wniesienie skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że odwołanie dotyczy uchybień proceduralnych i kwestii, które przy dokonywaniu wykładni art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001⁽¹⁾ w świetle motywu 28 w odniesieniu do klasy towarów 5 dla produktów leczniczych wykraczają poza zaskarżoną decyzję i mają fundamentalne znaczenie.